

Μικρά Πυρηνικά

Κωστής Αχινιώτης

Σε πρόχειρη δημοσκόπηση που έκανα ανάμεσα στους γνωστούς μου διαπίστωσα ότι η πλειοψηφία των δεξιών έχει φοβερό πονοκέφαλο στην διάρκεια των πρώτων δέκα μερών του Μαΐου ενώ η πλειοψηφία των αριστερών διατήρησαν το κέφι τους ανέπαφο. Αρκετοί μάλιστα το διασκέδαζαν: «ένα νέσκαφε με λίγη ραδιενέργεια» ή «πάρε ακόμα λίγο ραδιενεργό τταλαττούρι».

Στη Κύπρο, σε αντίθεση με άλλες χώρες δεν υπήρξε καμιά μαζική αντίδραση για την καταστροφή του Τσέρνομπιλ. Θα μου πείτε και για ποιο ζήτημα υπήρξε μαζική αντίδραση τα τελευταία χρόνια. Πάντως μπορεί οι δεήσεις του Αρχιεπισκόπου για να βρέξει να μην είναι καθόλου επικίνδυνες, οι δεήσεις όμως για να σταματήσει η χρήση της πυρηνικής ενέργειας είναι.

Οι αντιδράσεις των διαφόρων χωρών της Ευρώπης στην έκλυση ραδιενέργειας στο Τσέρνομπιλ έδειξε δυο πράγματα εξίσου ανησυχητικά.

Το ένα είναι ότι κανείς δεν ξέρει πως ν' αντιδράσει σε τέτοιες περιπτώσεις και όλες οι εκφερόμενες πολιτικές για σχέδια αντιμετώπισης της ραδιενέργειας και μάλιστα σε περίπτωση πυρηνικού πολέμου αποδεικνύονται σαν ανοησίες και ελαφρότητες. Π.χ. τα διάφορα κράτη καθόρισαν διαφορετικά επίπεδα για το ύψος της «επικίνδυνης» ραδιενέργειας για την ανθρώπινη υγεία. Πράγμα που δείχνει ότι ούτε σ' αυτό το στοιχειώδες σημείο δεν υπάρχει γνώση.

Το δεύτερο είναι ότι τα λεγόμενα «προληπτικά» μέτρα λήφθηκαν όχι με κριτήριο μοναδικό την ανθρώπινη υγεία αλλά πολιτικά και οικονομικά κριτήρια. Π.χ. απαγόρευση από την ΕΟΚ των εισαγωγών αγροτικών προϊόντων από την ανατολική Ευρώπη αλλά όχι από την Αυστρία ή τη Δυτική Γερμανία. Λες και τα πρόβατα της Γιουγκοσλαβίας ελκύουν τη ραδιενέργεια περισσότερο από τα Αυστριακά.

Ελπίζω ότι το τελευταίο ατύχημα στο Τσέρνομπιλ έχει κάνει αρκετά σαφές το γεγονός ότι η πυρηνική ενέργεια δεν χωρίζεται σε σοσιαλιστική και καπιταλιστική και ότι η ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας δεν διαχωρίζεται σαφώς από την πολεμική. Χωρίς φυσικά να παραλείπεται το γεγονός ότι πολύ ταχτικά οι «ειρηνικοί» πυρηνικοί σταθμοί παράγουν πλούτώνιο για πολεμική χρήση. Αυτά δεν αναιρούν φυσικά την αλήθεια ότι την κούρσα των εξοπλισμών πυρηνικών ή συμβατικών την οδηγούν οι Αμερικάνοι, ούτε όμως και το ότι όσο αυξάνεται η χρήση της ραδιενέργειας τόσο περισσότερο αυξάνουν τα κάρβουνα πάνω στα οποία κάθεται η ανθρωπότητα.

Η έλλειψη γνώσης για τη φύση και τις συνέπειες της ραδιενέργειας στη Κύπρο είχα σαν αποτέλεσμα να μην διαταραχθεί η πατροπαράδοτη νοοτροπία της φυλής σε σχέση με το κισμέττι: «Αν θέλει ο θεός να πάμε που ραδιενέργεια θα πάμε». Επίσης το εμπορικό δαιμόνιο παρέμεινε ακλόνητο στις επάλξεις. Π.χ. ο φθαρτοπώλης μου. «Πάρε και μη φοβάσαι. Όλα είναι κουβέντες. Τα μαρούλια μου δεν έχουν τίποτε». Κι ο μπακάλης μου. «Όχι το γιαούρτι είναι αγελαδινό· μόνο το κουτί είναι πρόβειο διότι δεν επρόλαβε ο γιαουρτιάρης να κάμει κουτιά για το αγελαδινό». Και η γριά που πουλά σπιθικιάσιμα χαλλούμια στη λαϊκή. «Όχι γιε μου δεν έχει τίποτε το χαλλούμι. Κοίτα εγώ τρώω και δεν παθαίνω τίποτα» και πράγματι κόβει ένα κομμάτι και το τρώει με μια γκριμάτσα απόλαυσης. Ο φτωχόκοσμος πάντως έφαγε επιτέλους φθαρτά και φρούτα σε τιμές ξεπουλήματος. Θα μου πείτε και τι ήθελες να κάνει το υπουργείο εμπορίου· ολόκληρη επιτροπή παρακολούθησης της κατάστασης έκανε!

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Εντός των Τειχών \(Τεύχος 12\),](#)

Δεκαετία 1980-1989, 1986, Λευκωσία, Λευκωσία (νότια), Πυρηνική ενέργεια

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_12:nuclear2

Last update: **2025/07/15 13:46**

